

آیدشوارزیمانگدیه مه نیک

وتاری مامؤستا :

اسماعیل سیریل

نووسینه وهی :

آیدشوارزیمانگدیه مه نیک

له پيشوازي مانگي رهمه زان

وتاري ماموستا :

إسماعيل سووسه يي {خوداي گه وره ئازادي بکات}

نووسينه وهی :

احمد

۱۴۴۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشہ کی

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَسْتَهْدِيهِ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ
أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَا هَادِيَ لَهُ،
وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ ،
أَرْسَلَ اللَّهُ بِالْهَدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ، يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ، يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا
رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً
وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ، يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ
اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ،

أَمَّا بَعْدُ

فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كَلَامُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ،
وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٍ، وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ
اللَّهُمَّ الطَّهِّرْ قُلُوبَنَا مِنَ الشُّبُهَاتِ وَالشَّهَوَاتِ وَأَعْمَالَنَا مِنَ الرِّيَاءِ

ثم اَمَّا بَعْدُ ، به پڑھان خوشہ ویستان به بونہی ہاتنہ وہی مانگی رہمہ زان زور
خوشحال و بہختہ وہرین وہ شووکرانہ بڑیرین لہ سہر ئہو نیعمہ تہی خودای
پہرہرگار لہ گہل ئیمہی کرد کہ جاریکی تر گہیشتنہ وہ ئہو مانگہ پر خیر و

به پیت و به ره که ته ی ، داوا له خودای په روه ردگارمان ده که ین له شساغی و ته ندرووستی به هه موو لایه کمان ببه خشی و پشتگیرکارمان بی بو په رستش و عیباده ته کان له و مانگه پر خیر و په حمه ته ی بو کردنی ته راویحه کان و خویندنه وهی قورئانی پیروژ و وه خودا له خوږازی کردن و به خشیش و صه دهقه و خیرکردن له و مانگه یدا.

فه زل و گه وره یی مانگی په مه زان

ئه و مانگه که وا مانگی په مه زانه مانگیکی یه کجار گه وره و مه زنه و مانگی په مه زان مانگی عیباده ت و په رستشه وه مانگی قورئانه مانگیکه به راستی داندراوه له لایه ن خوداوه بو پرووداوه گرینگه کان ئه و مانگه یه که وا مانگی سه رکه وتنه مانگی فه تح و فتوحاته کانه وه مانگی به در و پژگارکردنی مه ککه یه وه په مه زان مانگی ته راویحه که ئه و مانگه یه قورئانی تیدا دابه زیوه ﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ﴾^۱ وه مانگی خیر و به ره که ت و إحسانه ، سووپاس بو خودای گه وره که دووباره هاته وه ، پیغه مبه ر ﷺ دهفه رمووی : (إِذَا كَانَ أَوَّلُ لَيْلَةٍ مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ) ئه گهر یه که م شه و هات له مانگی په مه زاندا (صَفِّدَتِ الشَّيَاطِينَ) شه یطانه کان زنجیر ده کرین (وَمَرَدَةُ الْجِنِّ) وه ئه و شه یطانانه ی که شه ر و خراپه ی ده که ن و کوورت هه لهاتینه له شه ر و خراپه ی ئه وانیش زنجیر ده کرین ، (وَعُلِقَتْ أَبْوَابُ النَّارِ، فَلَمْ

^۱ البقرة: ۱۸۵

يُفْتَحُ مِنْهَا بَابٌ) ده‌رگاكانی دۆزه‌خ داده‌خ‌رین و ته‌نانه‌ت یه‌ک ده‌رگا‌شی نا‌کریت‌ه‌وه ،
 (وَفُتِحَتْ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ ، فَلَمْ يُغْلَقْ مِنْهَا بَابٌ) وه ده‌رگاكانی به‌هه‌شتیش ده‌کرینه و
 ته‌نانه‌ت یه‌ک ده‌رگا‌شی دانا‌خ‌ریت، (وَيُنَادِي مُنَادٍ يَا بَاغِيَ الْخَيْرِ أَقْبِلْ، وَيَا بَاغِيَ
 الشَّرِّ أَقْصِرْ، وَلِلَّهِ عِتْقَاءُ مِنَ النَّارِ، وَذَلِكَ كُلُّ لَيْلَةٍ^۱) ئه‌وجا‌ریه‌کیک با‌نگ ده‌کات
 {هه‌ندی له‌زانا‌یا‌ن ده‌لین فریشته‌یه‌که وه ده‌شلین شتیکی تره‌} هاوار ده‌که‌ن ئه‌ی
 ئه‌و ئه‌وانه‌ی چا‌که ده‌خوا‌زن و ده‌تانه‌وئ پ‌وو ب‌که‌نه‌ خودای په‌روه‌دگار {کاتی خ‌یر
 کو‌کردنه‌وه‌یه کاتی ئه‌وه‌یه که‌وا خ‌یر و چا‌که به‌ده‌ست بین و په‌رستشی ئه‌ن‌جام
 ب‌ده‌ن} ، وه ئه‌ی ئه‌وانه‌ی شه‌ر و خ‌راپه‌ی ده‌خوا‌زن گونا‌ه و تا‌وان‌تان ئه‌ن‌جام ده‌دا
 وه‌رن کورت هه‌لب‌یین له‌وه‌ی چا‌که‌ی ب‌که‌ن و وا‌ز‌بین و ل‌یره‌دا کو‌تایی به‌ گونا‌ه و
 تا‌وانه‌کان‌تان بین ، وه خودا لی‌خ‌و‌ش‌بوونی ر‌زگار‌کردنی هه‌یه بو‌ چه‌ندی
 له‌به‌نده‌کانی (له‌مانگی په‌مه‌زاند‌ا) له‌هه‌ر شه‌ویک له‌شه‌وه‌کانیدا، (خه‌ل‌کیک و
 کو‌مه‌ل‌یکی ر‌زگار ده‌کات له‌ئا‌گری دۆزه‌خ) ، یا‌ره‌بی خودای گه‌وره ئیمه‌ له‌وان بین
 و ر‌زگار‌مان ب‌که‌ی له‌ ئا‌گری دۆزه‌خ

پ‌ین‌ج هه‌نگا‌وی کورت بو‌را‌زی کردنی خودای په‌روه‌ردگار ﷻ له‌ په‌مه‌زان

هه‌نگا‌وی یه‌که‌م : (الْمُحَاسَبَةُ وَالْمُعَاتَبَةُ) له‌خ‌و‌پ‌رسینه‌وه و وه خو‌ سه‌رزه‌نش‌ت
 کردن له‌و گونا‌ه و تا‌وانانه‌ی که‌ را‌برد‌وو که‌وا کردیت له‌خ‌و‌ت ب‌پ‌ی‌چیه‌وه و

^۱ الترمذي (٦٨٢)، وابن ماجه (١٦٤٢)

له خۆت پېرسىه وه چیت ئه نجام داوه له ژيانى رابردووت ؟ له کاتى که ههلت بو گونجاوه له شوينىک به ته نيایى و هيمنى چیت کردووه ؟ ، له خۆت پېرسه وه و چاو به سهر رابردووى خۆتدا بخشينه وه و ئه و پرسیاران به بخه پروت به دلىكى فراوان له خۆتى وه بگره و وه لاميان بده وه ، ئايا تو له مه سه له ی شیرک و کوفر هيچت لى هاتبووه جى له رابردوودا ؟ ئايا کوفرت کردبوو به طاغوت ؟ ئايا ته وحيد و خوا به يه ک گرنت ته واو له خۆت هيئابوو جى ؟ وه ئايا خورافيات و بيدعيه کانت ره تکردبوو و وازت لهيئابوو ؟ له گونا هه کان گه را بوويه وه ؟ خراپه کانت نه ده کرد هه رامه کانت نه ده خوارد ؟ ئه ی نوێژ فه رضه کانت هه موويت به رپک و پيکى ئه داء کردبوو ؟ له کاته کانى خوى واجب بينيه جيى به سوونه ته کانيه وه ؟ ئايا له کاتى خويدا به ده ست نوێژى رپک و پيکه وه نوێژه کانت ئه نجام ده دا ؟ وه پاشان له خۆت پېرسى بانگه وازى و ده عوت کرد بو لای خودای پهروهردگار له رابردوو ؟ فه رمانت کرد به چاکه رپت گرت له خراپه ؟ ئايا قورئانت ده خویند ؟ زیکر و ياده کانى خودات ده کرد ؟ له بيرت بوون ؟ ئايا سووننه ته کانت ئه نجام ده دا ؟ ئايا هه لسووکه وتت چون بوو له گه ل خه لکى به گوێره ی شه ريعه تى خودای پهروهردگار بوو ؟

جا کاتى ئه و پرسیاران هت له خۆت کرد به دلى نيایيه وه وه لام به ده ست ده هيئيت جا ئه و کاتى يان به باشتري شيوه وه لام به ده ست ده هيئيت به لى هه موويت به رپک و پيکى و به ته واوى ئه نجام داوه ئه وا ده ستخوشى له خۆت بکه و له خوبايى مه به

بېگوومان لهفه ضل و به خششی خودای په روهر د گاره و له ویه وه بیزانه ، وه نه گهر
 وه لومه که ت به هه نديکی باش و هه نديکی خراب وهر گرت ه وه له خوت نهوا له سهر
 خراپه کان به سهر خوتدا بر ووه خوت سهر زه نشت بکه له سهر نهو خراپه یه ی که
 کردیت و پرووبکه رب العالمین له خوت بپیچه وه هیشتا کات له ده ست نه چووه ،
 وه کو پیشه واه عومه ری کوری خه طاب { رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ } دهفه رمووی: (حَاسِبُوا
 أَنْفُسَكُمْ قَبْلَ أَنْ تُحَاسَبُوا^۱) واته : محاسبه به ی خوتان بکه ن و له خوتان
 پیرس نه وه پیش نه وه ی حیسابتان له گه ل بکری ، جاتو له خوت بپیچه وه چووویه
 دهنگدان نهو دهنگدانه ی شیرکی و کوفری نهو دهنگدانه ی فشه و گالته بوو نهو
 دهنگدانه ی به ل فرموده ی خودای گه وره و پیغه مبه ره که ی ﷺ و زانایانی
 وردبین و نه هلی سووننه و جه ماعه نهوانه ی خاوه نی ته وحید بوون و دوور بوون
 له شیرک و کوفر کوفریان کردبوو طاغوت به ل قسه یان وان ته واهو دهرچوو و
 هاته جی نهو دهنگدانه ی که شه قشه قه یه ک بوو منداله نه زان و نه فامه کانیا ن
 پی خافلاند نهوانه ی پاشگری ئیسلامیان به خویانه وه لکاندبوو یان خه لکیکی
 نه زانیا ن پی خافلاند ، (په نا به خوای) که نه وه تا دوو باره پییوه مه شغو ل و
 سه رقائ ن ، بویه توش به خوتدا بچووه بزانه چیت کردووه له پیش مردنی به هانا
 خوت وهره و مردنی بینه به رچاوت نهو کاته ی ده مری گیانت دهرده چی بیکه سی و
 که سیش ناگاته سه رت ئیلا عه مه ل و کرادره چاکه کانی خوت نه بی به که لکت

۱ امام أحمد في ((الزهد)) (۶۳۳)، وابن أبي الدنيا في ((محاسبة النفس)) (۲)

دئی و له هاناشت دیت ، بینه بهرچاوت ئه و پوژهی له بهرامبه ر خودای راده گیرئی
 و ئه و که م و کوورتیانته ده هیئتته بهرچاوت ناشتوانی له هیچیان نکۆلی بکه ی
 و زمان و دهست و قاچت و هه موویان دینه وه لام و شایه دی به سه رته وه ده دهن
 له جیاتی شایه دیت بو بدات چونکه هه موویان دروستکراوو مه خلوقی خودای
 په روهردگارن ، سه رنج بده و ته ماشا بکه ئه و پوژهی که وا دۆزه خیک ئاماده کرایه
 ئیستا بیرى لى بکه ره وه و له خودای بترسه که وا ۶۹ جار گه رمیه که ی گه رمتره له
 گه رمترین ئاگرى دوونیای ، وه کو پیغه مبه ر ﷺ ده فه رمووی : (نَارُكُمْ جُزْءٌ مِّنْ
 سَبْعِينَ جُزْءًا مِّنْ نَّارِ جَهَنَّمَ) واته : گه رمترین ئاگرى دوونیا به شیکه له هه فتا
 به شی ئاگرى دۆزه خ و جه هه نه م (قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ) هاوه لانی پیغه مبه ر ﷺ وتیان
 ئه ی پیغه مبه رى خوودا (إِنْ كَانَتْ لَكَافِيَةٌ) خو ئه گه ر هه ندی ئاگرى دوونیا گه رم
 بوايه هه ر به س بوو بو ترسان و ناخووشی و زه حمه تی و ئیش و ژانی ،
 پیغه مبه ر ﷺ فه رمووی : (فُضِّلَتْ عَلَيْهِنَ بِتِسْعَةِ وَسْتَيْنَ جُزْءًا) ۶۹ قات گه رمتره له
 گه رمترین ئاگرى دوونیا (كُلُّنَّ مِثْلُ حَرِّهَا^۱) وه به شیکه له و ۶۹ به شه ی هه ندی
 گه رمترین ئاگرى دوونیا گه رمه ، وه ره ئه و پوژهی بیننه بهرچاوت و خوٲ
 سه رزه نشت بکه و به سه ر خوٲدا هه پووه و هه نگاوی دووه م باوئ .

^۱ البخاری - ۳۲۶۵

ههنگاوی دووهه م : (التَّوْبَةُ مِنَ الذُّنُوبِ وَالْإِقْلَاعُ عَنِ الْمَعَاصِي) گهراڤانهوه له گوناوه و تاوانه کان و پشت تیژکردنیان ، ئه ی برا و خوشکی موسلمان و سهنگین وه ره بگهړپوه لای رب العالمین چونکه بای توبه کردن و وه رزی توبه کردن هات و هه لی کرد بایه که وه ره پروو بکه خودای گه و ره و برۆ غوسلیکی ته و به بکه یا ده ست نوژیکی بگره هه رچه نده به لگه و فهرمووده ی صه حیح له سه ر وه ی نیه که و ا غوسل بکریتن بۆ ئه وانه ی ته نها گوناهاکارن مه گهر کافر و موشریک بووبن له پیشت ئیستا بووبنه موسلمان بۆ ئه و نه وعه ته و بانه یا خود دوو رکات نوژی تایبه ت هه بی به ته و به به لام زانایان ده فهرموون خو شووشتن له پینا و رب العالمین و خو پاک کردنه وه وه یان ده ستنوژ گرتن و دوو رکات نوژ له خودات نزیک ده کاته وه و له پاش ئه و دوو رکات نوژه ی ده ستت پرووه و ئاسمان پان بکه وه و به رزایی ده سته کانت بیته ئاستی شان ه کانت (ئه وه یان سوونه تیه) یان ئه وه ی پرووی ده ستت به ره و ده مووچاوت بی ئه و جا له خودای گه و ره بپارپیه وه به (بسم الله الرحمن الرحيم) ده ست پیبکه وه الحمد لله و سوو پاسی خودا بکه وه پاشان صه لاوات لیبده له سه ر پیغه مبه ری ﷺ وه به دلپکی خه مباره وه و به چاویکی فرمی سکاویه وه له بهر خوی خو ت بپارپیه و ناو و سیفه ته کانی خودای گه و ره رابگه یه نه وه بیسه لمینه که خودات له لا زۆر مه زن و گه و ره یه و لی ده ترسی ترست لی هه یه وه پاشان به (یا رحمن و یا رحیم) (یا غفار و یا غفور) (ئه ی خودای لی بوورده) له به ری بپارپیه تا ئه و کاته ی چاوه کانت فرمی سکی بکات و هه تا

هه ناسهت له بهردا مابى بلى ئهى خوداى رب العالمين منى نهزان (خۆت به كه م و
 هيچ نيشان بده) وه بلى منى كه مته رخه م منى گوناھكار يا رب العالمين ليم ببووره
 و ليم خوشبه تو خوداى منى هاتيمه قاپيه كهت و كهسى تر نيه داواى لى بكه م
 وه كه سيش تواناى نيه ليم ببوورى ته نها تو نه بى وه له ئاگرى دۆزه خ به دوورم
 بگره و به به هه شته كهت شادم بكه و له گوناھه كان بمشۆره وه و عه فووم بكه و
 ليم ببووره ئهى خوداى رب العالمين ، وه له پاشان مه رجه كانى ته وبهى لى بهينه جى

مه رجه كانى ته وبه :

- ۱ - **الإِخْلَاصُ** : يه كلايى بوونه وه بو خودا و ته وبه كهت ته نها بو خودا بى و له بهر
 خاترى هيچ كهس و لايه نيك نه بى بو ئه وهى مه دحت بكه ن و لىت بى به پراء
- ۲ - **الإِقْلَاعُ عَنِ الذَّنْبِ** : پشت تىكردن وازهينان له گوناھ و تاوانه كانى پيشووت
- ۳ - **العَزْمُ عَلَى عَدَمِ الْعَوْدَةِ** : وه دووباره پيدا بگرى له وهى نه كه پييه وه سهر تاوان
 و گوناھه كان و دليشت دابمركى و په شيمان بى لى

- ۴ - **النَّدَمُ** : په شيمان بوونه وه و دل هه رقرچانى تيدا بى و شانازى نه كهى به
 گوناھه كانى پيشترت كاتى به بيرت ديه وه و يان پيت ده لینه وه ئه وكاته گريان و
 خه مناكى دات بگرى په شيمان بى له وهى كرديت ، كاتى ته وبه كه بكه كه ته وبهى
 تيدا قبوول بى ئه و كاته نه بى كه رووحت هاتبيته گهردنت فيرعه ون ئاسا
 بكه پييه وه لاي خوداى گه وره يان ئه و كاته نه بى كه خور له خور ئاواوه هه له هاتبى

، جا بیر بکه وه ئایا گوناھ و تاوانه که ت مافی خه لکیکت خواردوو ه یا جوینت پیان داوه یا لیت داو و یا غه یبه ت کردوو نه ده بی بچی وه لایان و گهر دنی خوتیان پی نازاد بکه ی نه گهر گهر دنیان نازاد نه کردی چی داوایان لیکردی نه گهر شته که شه رع ی بوو بیکه تا گهر دنت نازا بکه ن تا له دوونیا نه چوو یه دهر و نه مردووی یا نه گهر پاره و پوول و نه مانه تیک و شتیکی که سیکت لایه بو ی ببه یه وه و گهر دهنی خوتیان پی نازاد بکه ی ، وه ک خودای گهر وه ده فهرمووی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾^۱، واته : نه ی گه لی برواداران نه ی نه وانه ی برواتان هیناوه بکه رینه وه لای خودای په وه ردگار به گهرانه وه یه کی راست و دروست و رپک و پیک (که هه موو مهرجه کانی لی بیته جی) و له سه ری به رده وام بن به لکو خودای گهر وه له گوناھ و تاوانه کانتان ببووری و دایپوشتی و لیتان خوشبی وه بتانبا بو به هه شتانی که به ژیری وه پروباره کان دهرۆن ، یان له شوینیکی تر ده فهرمووی : ﴿وَتَوْبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾^۲ واته : بکه رینه وه لای خودای به تیكرایی و هه رهه مووتان نه ی گه لی برواداران ، مه شلی گوناھ و تاوانم زوره و گوناھه کانم گهر وه ن و به شداریم کرد له هه لباردن و تازه قووړم به سه ر چی بکه م ، به لی دهرگای توبه دانه خراوه وه ره نه گهر شیرکه یا کوفره

^۱ التحريم - ۸

^۲ النور - ۳۱

یا تاوان و گوناوه هەر کامه یانه ئەوا تەوبە بکە ، وەک خودای گەوره دەفه رمووی :

﴿ قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴾^۱ واتە: ئەی پیغه مبهەر ﷺ بلی :

ئەی ئەو بەندانهی خودای گەوره کهوا زیدهر پۆییتان کردوو به سهەر خۆتانه وه و گوناوه تاوانتان ئەنجام داوه مه ئیوس و بێ ئوومید مه بن له ره حمهت و به زه یی خودای گه وه چونکه به راستی خودا له هه موو تاوان گوناوه کان ده بووری (ئەگەر بگه رپیه وه لای و تەوبە ی لێ بکە ی) وه به راستی خودا لی بوورده ی به زه یی گه یه نه ره بو هەر که سیکی که بیه وی ، پاشان پیغه مبهەر ﷺ ده فه رمووی : (يَا أَيُّهَا النَّاسُ تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ، فَإِنِّي أَتُوبُ فِي الْيَوْمِ إِلَيْهِ مِئَةً مَرَّةً^۲) واتە : ئەی خه لکینه تەوبه بکەن و بگه رپنه وه لای خودای گەوره ، من ده گه رپمه وه لای خودای گه وره م رپۆزانه سه د جار.

هه نگاوی سییه م : خویندنی قورئانی پیرو ز و خه تم کردنی ، ئەوه تا عبدا لله ی کوپی عه باس ده فه رمووی : (كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَجْوَدَ النَّاسِ، وَكَانَ أَجْوَدُ مَا يَكُونُ فِي رَمَضَانَ حِينَ يَلْقَاهُ جَبْرِيلُ، وَكَانَ جِبْرِيلُ يَلْقَاهُ فِي كُلِّ لَيْلَةٍ مِنْ رَمَضَانَ، فَيُدَارِسُهُ الْقُرْآنَ، فَلَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ يَلْقَاهُ جِبْرِيلُ

^۱ الزمر - ۵۳

^۲ رواه المسلم - ۲۷۰۲

أَجُودُ بِالْخَيْرِ مِنَ الرِّيحِ الْمُرْسَلَةِ^١) واته: پیغه مبهری خودا زۆر به خشنده و دهست کراوه بوو، وه پیغه مبهر ﷺ له رهمه زاندا زیاتر له جاران به خشنده و دهست کراوه تر ده بوو ئەوکاتە ی جبریل (علیه سلام) پێی دهگه یشت، ئەو کاتە ی جبریل (علیه سلام) له هەر شهوێکی رهمه زاندا قورئانی له گه‌ڵ ده‌ور ده‌کرده‌وه و ده‌یخوێند، جا پیغه مبهر ﷺ بو‌ خێر و چاکه‌کان له‌ بایه‌کی هه‌ڵکراوی به‌رده‌وام که هه‌موو شوێنێکی بگرتباوه له‌ بایه‌که به‌خشنده و ده‌ستکراوه‌تر بوو له‌ رهمه‌زاناندا، ئیبنو رجه‌بی حه‌نبه‌لی ده‌فه‌مووی: (وَدَلَّ الْحَدِيثُ أَيْضًا عَلَى استحباب دراسة القرآن في رمضان، والاجتماع على ذلك^٢) ئەو حه‌دیثه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئەوه‌ی که‌وا قورئان له‌مه‌زاناندا زۆر بخوێندری وه‌ کۆببنه‌وه له‌سه‌ر قورئان خوێندنی، چونکه جبریل (علیه سلام) له‌رهمه‌زاناندا ده‌هات قورئانی فی‌ره پیغه مبه‌رمان ده‌رکرد ﷺ وه‌ ده‌شفه‌رمووی (أَنَّ الْمَدَارِسَةَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ جَبْرِيلَ كَانَتْ لَيْلًا^٣) خوێندنی قورئان شه‌وانه بووه له‌نیوان پیغه مبه‌ر ﷺ و جبریلی فریشته (علیه سلام) وه‌ ده‌شفه‌رمووی (فَدَلَّ عَلَى اسْتِحْبَابِ الْإِكْثَارِ مِنَ التَّلَاوَةِ فِي رَمَضَانَ لَيْلًا^٤) ئەوه‌ش ئەوه ده‌گه‌یه‌نی خێتر و چاکتره شه‌وان زۆرتر قورئانی تێدا بخوێندری له‌ رهمه‌زاناندا پاشان ده‌فه‌رمووی: (فَإِنَّ اللَّيْلَ تَنْقَطِعُ فِيهِ

^١ أخرجه البخاري - ٣٢٢٠

^٢ لطائف المعارف - ص ٣١٥

^٣ لطائف المعارف - ص ٣١٥

^٤ لطائف المعارف - ص ٣١٥

الشواغل، وتجتمع فيه الهمم ويتواطأ فيه القلب واللسان على التدبر^١ كما قال تعالى: {إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْئًا وَأَقْوَمُ قِيلاً^٢} واته: چونکه له شه وه کان خه لک حه ساوهره کی شه و گیر و گرفت و که سابهت و ئیش و کار و سه رقاییه کانی که متره وه هه م و غه مه کانی کو ده بیته وه و ئه و کاته ی دله کان باشر ده که ونه سه ر شته کان و وه زمانه کانیش باشر ده یخوینته وه و باشر ده توانی لی ورد بویه وه وه ک خودای گه وره ده فه رمووی (إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْئًا وَأَقْوَمُ قِيلاً^٣) واته: به راستی خو پیگه یاندن له شه ودا قورستره له پرووی کردارو باشره له پرووی گوftarه وه ، وه پیشه واه عبدالرزاق (رحم الله) ده فه رمووی: (کان سفیان الثوري إذا دخل رمضان ترك جميع العباداة وأقبل على قراءة القرآن^٣) سوفیانی ته وری یه کی که له پیشینه چاکه کان هه ر کاتی ره مه زانی لی دا بهاتایه و بچووبایه ناو ره مه زان وازی له هه موو عیبادت و په رسته شه کانی تر ده هیئا و پرووی ده کرده وه قورئان خویندن ، که واته زور خویندن قورئانی پیروز پیشه و کاری سه له فی صالحه وه پیشه واه زوهریش لی گیردراوویه (کان الزهري إذا دخل رمضان يقول: إنما هو قراءة القرآن وإطعام الطعام^٤) هه ر کاتی ره مه زان بهاتایه ده یووت ره مه زان بریتیه خویندنه وه ی قورئان به ته نها و وه به خشینی خواردنه به

^١ لطائف المعارف - ص ٣١٥

^٢ المزمّل - ٦

^٣ لطائف المعارف - ص ١٧١

^٤ لطائف المعارف - ص ١٧١

خه لکی ، وه ئیبنو ره جه ب ده لئ : (وَعَلَّمَ أَنَّ الْمُؤْمِنَ يَجْتَمِعُ لَهُ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ جِهَادَانِ لِنَفْسِهِ: جِهَادٌ بِالنَّهَارِ عَلَى الصِّيَامِ، وَجِهَادٌ بِاللَّيْلِ عَلَى الْقِيَامِ. فَمَنْ جَمَعَ بَيْنَ هَذَيْنِ الْجِهَادَيْنِ وَوَفَّى بِحَقُوقِهِمَا وَصَبَرَ عَلَيْهِمَا؛ وَفِّيَ أَجْرُهُ بغير حساب^(۱)) جا بزانه به راستی له مانگی ره مه زاندا دوو شتت بو کۆده بیته وه که به ره ره کانی نه فس و هه واو ئاره زووت بکات ، یه که میان پوژوو گرته : که بریتیه به ره ره کانی نه فست به وهی خۆت رابه یی له سهر برسیه تی و تینوویه تیه له پوژدا ، وه دووهمیش: قیام و هه ستانه وهیه له شه ودا بو شه و نوژ و ته راویح و قورئان ده خوینی و به ره ره کانی هه واو ئاره زووت ده که ی ، وه له هه مان کاتیش پاداشتی زۆری تیدا به ده ست ده هیئت بو قیامهت و دوا پوژت

له هه رووکیان فی ره سه بر و ئارامی ده بیت و پاداشتیکی یه کجار زۆری قیامه تی به ده ست ده هیئت ئه گهر الإخلاص و یه کلای بوونهت هه بوو بو خودا ، وه ک پیغه مبه ر ﷺ ده فه رمووی : (الصِّيَامُ وَالْقُرْآنُ يَشْفَعَانِ) پوژوو گرته و قورئان خویندن ده بنه دوو تکاکار (لِلْعَبْدِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) بو به نده کان له پوژی دوا یی (يَقُولُ الصِّيَامُ أَيُّ رَبِّ مَنَعْتُهُ الطَّعَامَ وَالشَّهَوَاتِ بِالنَّهَارِ) پوژوو ده لیت په روه ردگار من خواردن و ئاره زوو هه کانم لی قه ده غه کرد بوو له پوژدا (فَشَفَّعَنِي فِيهِ) من بکه تکاکار و تکای بو بکه م و لی ببووره (وَيَقُولُ الْقُرْآنُ مَنَعْتُهُ النَّوْمَ بِاللَّيْلِ فَشَفَّعَنِي فِيهِ

^۱ لطائف المعارف – ص ۱۷۱

قَالَ فَيْشَقَّعَانِ^١ وه قورئانی پیرۆزیش ده‌ئیت په‌روه‌ردگار منیش شه‌وان خه‌وم ئی قه‌ده‌غه‌کردبوو من بکه‌ تکاکار و تکای بۆ بکه‌م و لئی ببووره ، خودای گه‌وره‌ش ده‌فه‌رمووی: ئه‌ی پۆژوووه‌که‌ و ئه‌ی قورئانه‌که‌ تکاکار بن بۆی ، وه‌ پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمووی: **(يَجِيءُ الْقُرْآنُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَالرَّجُلِ الشَّاحِبِ)** واته‌: قورئان دیت له‌ پۆژی قیامه‌تدا له‌ مه‌یدانی هه‌شر و حیسابدا وه‌کو پیاویکی ئاره‌قه‌کار و ماندوو و هیلاک **(أَنَا الَّذِي أَسْهَرْتُ لَيْلَكَ)** ده‌ئێ من بووم نه‌مه‌ده‌ه‌شت شه‌وان بخه‌وی (چاوت له‌سه‌ر من بوو نه‌ده‌خه‌وتی) **(وَأَظْمَأْتُ نَهَارَكَ^٢)** وه‌ من وام لی‌کردبووی تینوایه‌تیت نه‌شکیت و به‌ته‌واوه‌تی له‌ پۆژان هه‌ر تینوو بی (جا ده‌ئێ قورئانه‌که‌ بۆی ده‌بیته‌ تکاکار و شه‌فاعه‌تکار)

هه‌نگاوی چواره‌م: (ده‌ستکراوه‌یی و به‌خشنده‌یی و خێر کردن) وه‌کو له‌ پێشتدا باسمان کرد که‌ پی‌غه‌مبه‌ر زۆر به‌خشنده‌ و ده‌ستکراوه‌تر ده‌بوو له‌ مانگی ر‌ه‌مه‌زاناندا زیاتر ، ابن رجب الحنبلی سه‌باره‌ت به‌ فه‌رمووده‌یه‌که‌ی ابن عباس ده‌ئیت **(وَكَانَ جَوْدُهُ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَتَضَاعَفُ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ عَلَى غَيْرِهِ مِنْ الشُّهُورِ^٣)** واته‌: پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ چه‌ندباره‌وه‌ و زیاتر ده‌یبه‌خشی له‌ مانگی ر‌ه‌مه‌ران وه‌ک له‌مانگه‌کانی دیکه‌ **(كَمَا أَنَّ جَوْدَ رَبِّهِ يَتَضَاعَفُ فِيهِ أَيْضًا)**

^١ أخرجه أحمد (6626)، وابن المبارك في (الزهد) ((114/2)، والطبراني (72/14) (14672)، والحاكم (2036)

^٢ أخرجه ابن ماجه (3781) واللفظ له، وأحمد (22976)

^٣ لطائف المعارف - ٣٨٦

^٤ لطائف المعارف - ٣٨٦

ههروهكو چۆن بهخشش و بهخشینهكهی خودای گهوره یهكجار زۆره له
په مه زاناندا وهك له مانگه كانی تر..

(وكان جوده ﷺ بجميع أنواع الجود) واته پيغه مبهري ﷺ ته نهها پارهي نه ده به خشی
به لكو له هه موو بواره كان و جوړه كان ده بيه خشی وه (من بذل العلم والمال) عيلم
و زانیاریشی ده به خشی وه (ده عوه و زانگه وازیشی ده كرد) وه مال و سهروه رت و
سامانیشی ده به خشی (وبذل نفسه لله تعالى) وه نه فس و گیانی خوشتی ده به خشی
له پیناو خودای گهوره (في إظهار دينه) له سه ر خستن و به دیار خستی دینداری
و دینه كهی (وهداية عباده) وه له رینوینی کردنی بهنده كانی خودای په روه ردگار
(وايصال النفع إليهم بكل طريق) به هه موو جوړ و رپگایه کی ده یویست سوود
بگه یه نن به خه لکی (من إطعام جائعهم) ده یویست برسیه كان تیر بکات چه ندی
له توانیدا هه بی (ووعظ جاهلهم) نه زانه كان فیر بکات و په ند و وانه یان پ
به خشی ، (وقضاء حوائجهم) پیداو یستی ه كانیان بو جیبه جی بکات نه وانه ی که
پیویستن ، (وتحمل أثقالهم) وه بار قورسیه كانیان له گه ل هه لبرگری .

وهك له سه حی مووسلیمدا هاتوه نه نه س (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) ده فه رمووی: (مَا
سُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى الْإِسْلَامَ شَيْئًا إِلَّا أَعْطَاهُ) واته : پيغه مبهري
ﷺ هيچ شتيکی لئ نه خوازراوه له دواي نه وهی ئیسلامه تی بو هاتیه و له سه ر

ئەوھى كەسك پئوھى بېتە موسلمان وتى ئەوھم بۆ بىكە ئىللا بۆى كىرەوھ و پئى
 بەخشىيە ، (فَجَاءَهُ رَجُلٌ فَأَعْطَاهُ غَنَمًا بَيْنَ جَبَلَيْنِ فَرَجَعَ إِلَى قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ
 أَسْلِمُوا فَإِنَّ مُحَمَّدًا يُعْطِي عَطَاءً لَا يَخْشَى الْفَاقَةَ ^(۱)) واتە : پياوئىك ھاتە خىزمەت
 پئىغەمبەر ﷺ داواى مەر و ماللاتى لى كىرەو و پئىغەمبەرىش ﷺ پئى بەخشى جا
 پياوھكەش كەراوھ لای كەس و كار و ئەھلەكەى و وتى : وەرن خەلكىنە موسلمان
 بن بەراستى چوومە لای محمدىكى ﷺ دەبەخشى وەكو ئەوھى ھىچ فەقىر و
 ھەژارى نەگرتە بەرچا و لى نەترسى ، وەرن با بىەخشىن لەپىناو خوداى گەورە
 ئەوانەى كەوا دەنگيان داوھ ئەوانە گوناھكارن ئەوانەى بىدعە و خوراپيات
 دەكەن ئەونەى كافىر و مووشرىكن يان لەگەل طاغنوتەكاندانە يان لە بازنەى
 كوفرىنە با بچىن بۆلايان لەو رەمەزانانە پىيان بىەخشىن و فېرە تەوھىد و
 يەكخواپەرىستيان بكەين چ بەپارە چ بە ھەر پىداوېستىيەكى تر ھەيانبى بەس
 لەپىناو خوداى گەورە بۆ ئەوھى سەرنجيان رابكىشىن و بىن بەرەو ئىسلام بىنە
 خاوەن تەوھىد و كوفىر بكەن بە طاغوت واز بىنن لە ھەلئىژاردن و ھەلە و كەم و
 كورتىيەكانى پىشتريان كەوا ھەيان بووھ ئەوكاتى رېگا و شوئى پئىغەمبەرت گىرتىتە
 بەر ﷺ ، وەنەكەى بترسى لەوھى ئەگەر بىەخشى لەمالت كەم دەكات و زەرەر
 دەكەى نا كەم ناكات وەك پئىغەمبەر ﷺ دەفەرموئى : (مَا نَقَصَتْ صَدَقَةٌ مِنْ

^۱ أخرجه مسلم (2312)

مَالٍ^۱ واته : هەر سه دهقه و به خشینیک قهتا و قهت له مال و سامانت کهم ناکات (به لکو زیادی دهکات)

وه پیغه مبهەر دهفه رمووی : **(إِنَّ فِي الْجَنَّةِ غُرَفًا تُرَى ظُهُورُهَا مِنْ بُطُونِهَا)** واته : غورفه و ژوورانییک هه ن له به هه شتدا ئه و دیو و ئه و دیوی لی دیاره (واته له له دیوی ژووری هه موو ده ری لی دیاره وه له دیوی ده ری هه موو ژووری لی دیاره دیاره وه کو ئاوینه وایه) **(وَبُطُونُهَا مِنْ ظُهُورِهَا)** له ده ره وه ی ژووره وه دیاره وه له ژووره وه ش ده ره وه دیاره **(فَقَالَ لِمَنْ)** وتیان ئه وه بو کییه ئه ی پیغه مبهەر ﷺ؟ **(قَالَ لِمَنْ أَطَابَ الْكَلَامَ وَأَطْعَمَ الطَّعَامَ وَأَدَامَ الصِّيَامَ وَصَلَّى لِلَّهِ بِاللَّيْلِ وَالنَّاسُ نِيَامٌ^۲)** واته : پیغه مبهەر ﷺ وتی ئه وه بو که سانیکه که قسه یان شیرن و نه رم و نیانه له گه ل خه لکی له کاتی ده عوه و بانگه وازی وه خواردن ده داته ئه و خه لکانه ی که پیوستانه وه به رده وام بی له سه ر پۆژووه کانی وه نوژی بکات له شه ودا که خه لک خه وتوون ، جا برای به ریزم خوشکی موسلمان به که می مه گره له مانگی ره مه زاندا وه بکه خه لکیک به دهستی تو و له سه ر گیرفانی تو فتاری بکاته وه و پۆژووه که ی بشکینی **(مَنْ فَطَّرَ صَائِمًا كَانَ لَهُ مِثْلُ أَجْرِ غَيْرٍ أَنَّهُ لَا يَنْقُصُ مِنْ أَجْرِ الصَّائِمِ شَيْئًا^۳)** واته : هەر که سی و ابکات پۆژوو گرێک فتار بکاته وه و پۆژوو

^۱ المسلم - ۲۵۸۸

^۲ صحيح الترمذي - ۱۹۸۴

^۳ صحيح الترمذي - ۸۰۷

بشکینی (به دهستی وی یان له سهر گیرفانی نهو) نهوا نه جر و پاداشتی
 رۆژووگره که به ته واوی بو نهو که سه ده چیت که وای کرد رۆژوه که ی بشکینی به
 بئ نهوهی له رۆژووی رۆژووگره که ی که م بکاته وه ، وه خودای گهرهش
 دهفه رمووی: ﴿مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ
 سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِائَةٌ حَبَّةٌ ۗ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾^۱ واته
 :نمونه ی نهوانه ی که مال و سامانیان ده به خشن له پیناوی خوادا، وه کو تووئیک
 وایه که برویت و ههوت گولئ گرتبیت، له ههر گولئیدا سه د دانه ی تیادا بیت،
 خوایش بو ههر که س که بیهوئیت (به گویره ی نیه تی و جیگرته ی خیره که ی)
 پاداشت چهند به رامبه ر ده کات و خوا فراوانگیر و زانایه. ، ههر که سیکیش نهو
 کرپن و فروشتنه ی له گه ل خودادا بکات بیگوومان خودای پهروهردگار لی
 وهرده گریت و پاداشتی ده داته وه

ههنگاوی پینجه م: رۆژوو گرتنیکی ریک و پیک به واجبات و سووننه ته کانیه وه وه
 خو به دوور گرتن لهو شتانه ی که خیری رۆژوو که ت که م ده کاته وه ، وشه ی
 (الرمضان) له (رمض)یه وه هاتوو به مانای گهرمایه تی به رد دیت (نهو کاته ی
 ههتاو له ده رپیه و به رده کان چهند گهرم ده کات الرمضان له وه یه وه هات له کاتی
 گهرمای (چونکه په مه زان واجب و پیویست کرا له مه ککه و مه دینه و حیجازدا)

^۱ البقرة - ۲۶۱

جا پۇژووش لە زمانهوانى واتە خۆگرتن لە المصطلع و زاراوهدا بریتىه له :
(الامساك على الطعام والشراب والجماع وما يفسده ويبطله) واتە : خۆگرتنهوه
 له خواردن و خواردنهوه و سهريجى كردن (بۆ پروونكردنهوهى شهرى شهرم له
 ئايندا نيه) وه لهو شتانهى كه به تال و پووچه لى دهكات وه ، جاتۆيه كمجار نيه تى
 تيدا بينه نيه تىيدا واجب و پيوسته بۆ به پۇژووبوون **(إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ^١)**
 واتە : هه موو كار و كرده وه كان به نيه ته ، نيه تى پۇژووه فهرزه كان ده بى به شيكى
 شهو مابى و نوێژى به يانى نه بووبى نيه ته كه ت لى هينا بى ئه گه رنا پۇژووه كه ت لى
 وه رنا گيرى ، **(مَنْ لَمْ يُبَيِّتِ الصِّيَامَ مِنَ اللَّيْلِ فَلَا صِيَامَ لَهُ^٢)** واتە : ئه وهى له شه ودا
 نيه ت نه هينى و (به شى شهو نه مابى ته وه و نيه تى هينابى) ئه وا پۇژووه كهى بۆ
 قبول نيه و وه رنا گيراو نيه .

ئه و سووننه تانهى كه زياتر پاداشتى پۇژووه كه ت زياد دهكات بریتىن له :

١ . زوو پۇژوو شكاندن وهك پيغه مبه ر ﷺ دهفه رمووى : **(لَا يَزَالُ النَّاسُ بِخَيْرٍ مَا عَجَلُوا الْفِطْرَ^٣)** واتە : خه لكى هه ر له خير و چا كه دان مادهم پۇژووه كانيان زوو
 ده شكين وه ئه نه سيش **(رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)** دهفه رمووى **(لَمْ يَكُنْ يُصَلِّي الْمَغْرِبَ حَتَّى**
فَطَرَ ، وَلَوْ عَلَى شَرْبَةٍ مِنْ مَاءٍ^٤) واتە : ئه نه س ده لى پيغه مبه ر ﷺ نوێژه كانى

^١ صحيح البخاري (١) صحيح المسلم (١٩٠٧)

^٢ النسائي (٢٣٣٤)

^٣ صحيح البخارى - ١٩٥٧ ، صحيح المسلم - ١٠٩٨

^٤ صحيح الجامع - رقم الحديث أو الصفحة: 4858 - أخرجه البزار (7127)، وأبو يعلى (3792)،

مه غریبی ئه نجام نه ده دا و نه یده کرد هه ر که بانگ (مه غریب) ده بوو هه تا ئه گه ر به قومه ئاوئیکیش با پۆژییه که ی نه شکاندا .

۲ . پۆژوو شکاندنت با به خورما یا پوته بی بی یا به قه سپ بی یا به ئاو بی ئا ئه وه یان سوونه تیه وه ک ئه نه س (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) ده گیرپه تته ده فه رمووی : (**كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُفْطِرُ عَلَى رُطَبَاتٍ قَبْلَ أَنْ يُصَلِّيَ**) واته ئه نه س ده فه رمووی پیغه مبه ر ﷺ به چه ند پووته بیکی ئه گه ر هه با پۆژوو که ی ده شکاند .(که زانایان ده فه رموون ویترب ی یا یه ک یا سی یا پینج بی با تاکیش بی که پۆژوو که تی پی ده شکینی) پیس ئه وه ی نوژر بکات (**فَإِنْ لَمْ تَكُنْ رُطَبَاتٌ فَعَلَى تَمَرَاتٍ**) وه ئه گه ر پووته ب نه با پیغه مه ر ﷺ به قه سپی وشک پۆژووی ده شکاند (**فَإِنْ لَمْ تَكُنْ حَسَا حَسَوَاتٍ مِنْ مَاءٍ**)^۱ ئه گه ر نا چه ند گوئیک له ئای هه لده گرت و پۆژوو که ی خو ی پی ده شکاند (واته: چه ند فرپکی له ئاو ده خوارده وه) ،

۳ . دووعا کردن له کاتی فتار و پۆژوو شکاندن که (**اللَّهُمَّ لَكَ صُمْتُ وَعَلَى رِزْقِكَ أَفْطَرْتُ ، فَتَقَبَّلْ مِنِّي ، إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ**)^۲ یان (**ذَهَبَ الظَّمَأُ وَابْتَلَّتِ الْعُرُوقُ وَثَبَتَ الْأَجْرُ إِنْ شَاءَ اللَّهُ**)^۳ ئه وانه له دووعا کانی پیغه مبه رن ﷺ یان ده توانی خۆت هه ر راز و نیازیکت له دلدا هه بیئت داوای بکه ی له خودای گه وره

^۱ أخرجه أبو داود (۲۳۵۶)، والترمذي (۶۹۶)، وأحمد (۱۲۶۷۶)

^۲ حديث ضعيف

^۳ أخرجه أبو داود (2357)، والنسائي في ((السنن الكبرى)) (3329).

٤. پاشیو کردن که سووننه ته و خهیره که ئیمه جودا دهکاته وه له ئه هلی کتاب وهک پیغه مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمووی : (تَسَحَّرُوا فَإِنَّ فِي السَّحُورِ بَرَكَهً^١) واته: ئیوه پارشیو بکه‌ن چونکه له پارشیوان خیر و به‌ره‌که‌تی تیدایه ، وه هه‌ولبده پارشیوه‌که‌ت تاخیر بکه‌ی پیشی بانگ دان به دوو سی خوله‌کیک بخوی و بخویه‌وه تا خیرت زیاتره و باشته‌وه‌ک پیغه مبه‌ر فه‌رمووی : (لا تَزَالُ أُمَّتِي بِخَيْرٍ مَا عَجَلُوا الْفِطْرَ وَأَخَّرُوا السَّحُورَ^٢) واته : ئووممه‌تی من هه‌ر له خیردا ده‌میننه‌وه به‌رده‌وام مادمه فتار زوو ده‌که‌نه‌وه و پارشیوه‌کانیشیان دوا ده‌خه‌ن و تاخیر ده‌که‌ن ، (تَسَحَّرْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ قَمْنَا إِلَى الصَّلَاةِ قُلْتُ كَمْ بَيْنَهُمَا قَالَ قَدْرُ قِرَاءَةِ خَمْسِينَ آيَةً^٣) ئه‌نه‌س ده‌فه‌مه‌رمووی : له لای پیغه مبه‌ر ﷺ پارشیومان ده‌کرد و بۆ نوێژیک ده‌چووین وتیان نیوانی نوێژه‌که و پارشیوه‌که چه‌ند بوو فه‌رمووی به‌قه‌ده‌ر په‌نجا ئایه‌تی قورئانی که‌وا بیخوینی (یانی زۆر نزیک بووه له کاتی بانگدانی به‌یانیه‌که و نوێژکردنه‌که‌یان واته (له‌به‌شه هه‌ره کو‌تاییه‌که‌ی پیش نوێژی به‌یان بووه) بۆیه له‌و کاته‌ خواردن و خواردنه‌وه خیر و به‌ره‌که‌تی پتر و زیاتره. ئه‌ی خوشک و برایان ئه‌ی ئه‌وانه‌ی گه‌یشتن به مانگی په‌مه‌زان وه‌رن پۆژوووه‌کانتان بۆ خیر مه‌که‌ن به‌وه‌ی که پیغه مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی)

^١ أخرجه البخاري (١٩٢٣)، ومسلم (١٠٩٥)

^٢ : إسناده ضعيف وهو صحيح دون قوله "وأخروا السحور". كما رواه الشيخان

^٣ أخرجه البخاري (٥٧٥)، ومسلم (١٠٩٧)، والترمذي (٧٠٣)، والنسائي (٢١٥٥)، وابن ماجه (١٦٩٤) واللفظ له، وأحمد (٢١٧١٥)

من لم يدع قول الزور والعمل به ، فليس لله حاجة أن يدع طعامه وشرابه^١)
 واته : ههريه كئ واز نهينئ له قسهى درؤ و دهلهسه و خراپه و گوناھ و تاوان و
 قسهى بيمانا له سهريشيدا كارى پيدة كرده گهر وازى نه هينا خوداى پهروه رگار
 پيداويست نيه بو كه سيكى ته نها كه وازى له خواردن و خواردنه وه هينابئ به لكو
 دهبن وازى له و گوناھ و تاوانانه ش هينابئ و رۆژووه كه كارى تيكردبى ، يان
 فهرموويه تى (لَيْسَ الصَّيَّامُ مِنَ الْأَكْلِ وَالشُّرْبِ) له خواردن و خواردنه وهى نيه
 رۆژوو گرتن و خوگرتن (إِنَّمَا الصَّيَّامُ مِنَ اللَّغْوِ وَالرَّفَثِ) به لكو رۆژووى ته واو ته نها
 (بو ئه وهيه دوور بيت) له قسهى پرو پوچ و تاوان و شه هوهت بازيى ، (فَإِنْ سَابَقَ
 أَحَدٌ أَوْ جَهْلَ عَلَيْكَ فَلْتَقُلْ: إِنِّي صَائِمٌ^٢) نه گهر كه سيك هه لهى له گه ل كرده و
 نه فامانه له گه لت جولاه و جوينئ پيداى نه و كاتى بلئ من به رۆژووم. بوئه تو
 له وانه مهبه كه ره مه زان و غه يري ره مه زانيش شوين هه واو ئاره زوو و
 شه هوه ته كانى دونيا كه وتوون و قيامه تيان له بير نيه ، چونكه نه وانه نه گهر
 نه يه نه وه سهر ريگه ي راست به راستى زهره رمه ندى دوونيا و قيامه تى

^١ أخرجه البخاري (١٩٠٣)، وأبو داود (٢٣٦٢)، والترمذي (٧٠٧) واللفظ له، والنسائي في ((السنن الكبرى))

(٣٢٤٦)، وابن ماجه (١٦٨٩)، وأحمد (١٠٥٦٢)

^٢ ابن حبان (٣٤٧٩)، والحاكم (١٥٧٠)

كۆتايى

لەكۆتايىيەكەيدا بەرپزان و خۆشەويستان لەبەر خوداى خۆمان دەپارپىنەو
دەلپىن خودايە مانگى رەمەزانی ئەوسال بىكەيە خىر و بەرەكەت بىكەيە مايەى
سەرکەوتن لۆ موسلمانان ئەوانەى خاوەن تەوھىدن و دوورن لەشېرك و
ھاوبەشى وە دلى موسلمانان ئۆقرە بگري وە خودايە لەشساغيمان پى ببەخشی
لەسەر عىبادەت و پەرستشەکان بمانگەينە شەوہکانى كۆتا لەنيۆ دە شەكەوہش
شەوى (ليلة القدر) مان بەنسېب بکەى يا ارحم الراحمين

آمين

وصلی اللہ وسلم علی نبینا محمد وعلی الہ وصحبیہ اجمعین